

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114227195
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114227195.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: T., zastúpeného S. proti odporcovi: Y., o zaplatenie 65,78 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. decembra 2015, č.k. 16C/278/2015-40, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie v časti o zaplatenie 8,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 65,78 Eur od 25.01.2013 do zaplatenia zastavil, rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi a odporcovi a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 24,52 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V časti o zastavení konania okresný súd odôvodnil uznesenie tým, že navrhovateľ podaním zo dňa 14.04.2015 vzal návrh v časti o zaplatenie istiny 65,78 Eur späť z dôvodu čiastočnej úhrady dlhu odporcom dňa 16.12.2014. Uznesením, č.k. 20Ro/540/2014-22 zo dňa 19.05.2015, právoplatným dňa 24.06.2015, súd konanie v časti o zaplatenie 65,78 Eur zastavil. Pred začatím pojednávania navrhovateľ podaním zo dňa 03.12.2015 vzal návrh späť aj v časti o zaplatenie 8,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 65,78 Eur od 25.01.2013 do zaplatenia, taktiež z dôvodu úhrady dlhu odporcom. Výrok o trovách konania okresný súd odôvodnil tým, že návrh bol podaný dôvodne, nakoľko odporca uhradil dlžné poisťné s úrokom z omeškania až po podaní návrhu navrhovateľa na súd. V zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Navrhovateľovi vznikli v konaní trovy spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku v sume 16,50 Eur, z ktorého má byť navrhovateľovi vrátené 9,80 Eur, preto súd odporcu zaviazal na náhradu zaplateného súdneho poplatku v sume 6,70 Eur, ktorá predstavuje krátenú časť zaplateného súdneho poplatku. Navrhovateľovi by patrila plná náhrada trov konania, ktoré spočívali v trovách právneho zastúpenia v sume 89,13 Eur podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za 3 úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky), podanie návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky), späťvzatie návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky) a 16,60 Eur, 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) vo výške 8,04 Eur a 1 x vo výške 8,39 Eur, ako aj DPH (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) vo výške 14,85 Eur. Takto uplatnené trovy navrhovateľa však považoval okresný súd za neprimerané voči pohľadávke, ktorá bola predmetom sporu, a preto ich náhradu v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. znížil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 20 % trov právneho zastúpenia, t. j. v sume 17,82 Eur (20 % zo sumy 89,12 Eur). Trovy právneho zastúpenia sa okresnému súdu javili ako neprimerané jednak vzhľadom na výšku pohľadávky a jednak z dôvodu, že išlo o návrh, ktorý navrhovateľ podáva vo viacerých prípadoch. Návrh bol vo forme vopred pripraveného textu, v ktorom sa iba mechanicky menili účastníci a výška

pohľadávky. V danej veci ide o hromadné uplatňovanie pohľadávky nízkej hodnoty, čím bola daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby. Tieto skutočnosti okresný súd považoval za okolnosti odôvodňujúce primerané zníženie náhrady trov konania navrhovateľa.

Proti tomuto uzneseniu, a to výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Navrhol uznesenie v tejto časti zmeniť tak, že odporcovi bude uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 6,70 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 89,13 Eur titulom trov právneho zastúpenia, zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia vo výške 30,22 Eur. Okresnému súdu vytýkal, že pri rozhodovaní o trovách konania vec nesprávne právne posúdil tým, že na zistený skutkový stav aplikoval nepríslušnú právnu normu, teda, že nesprávne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., a že odôvodnenie rozhodnutia o znížení trov konania nemá oporu v zákone. Uviedol, že aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je možná iba v tom prípade, ak sú súbežne splnené dve podmienky, a to že ide o drobný spor (t. j. spor, ktorého hodnota v zmysle ustanovenia § 200ea O.s.p. nepresahuje 500 Eur) a hodnota vyčíslených trov je neprimeraná k výške uplatnenej pohľadávky. Pri posudzovaní primeranosti vyčíslených trov je potrebné zohľadniť viacero kritérií, ako dôvod podania žaloby, počet relevantných úkonov vykonaných v priebehu konania, teda aj pri drobných sporoch, pri ktorých by nemali trovy prevyšovať hodnotu uplatnenej pohľadávky, nemožno bez ďalšieho uzavrieť, že tieto sú neprimerané, aj keď ich výška presahuje hodnotu sporu. V predmetnom konaní uplatňovaná suma náhrady trov právneho zastúpenia 89,13 Eur predstavuje najnižšie možné vyčíslenie trov konania vzhľadom na úkony vykonané v priebehu konania a zároveň odzrkadľuje aj právnym zástupcom navrhovateľa skutočne vynaložené náklady. Nemožno teda hovoriť o neprimeranosti uplatnených trov, nakoľko tieto boli vyčíslené za skutočne nevyhnutné úkony potrebné pre úspešné uplatnenie práva, resp. nároku. Zastáva preto názor, že podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. nie sú naplnené, a preto neexistuje dôvod pre nepriznanie navrhovateľom uplatnených trov konania v celom rozsahu. Bol to odporca, kto porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona, ako aj z poistnej zmluvy a donútil tak navrhovateľa k využitiu svojho práva upraveného v ustanovení § 3 O.s.p., v zmysle ktorého každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené. Navrhovateľ, ani jeho právny zástupca nevykonávali v priebehu konania žiadne nadbytočné úkony, za ktoré by si následne uplatňovali trovy konania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.09.2015, sp. zn. 4MCdo/16/2014, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. II. ÚS 56/05-38 a č.k. IV. ÚS 45/06-32. Napokon poukázal na to, že podanie žaloby bolo výlučne dôsledkom porušenia povinnosti žalovaného riadne a včas platiť poistné a nevyvodenie následkov súdneho konania v podobe uloženia povinnosti nahradiť trovy konania je v rozpore s jednou zo základných zásad občianskeho súdneho konania vyjadrenej v ustanovení § 1 O.s.p., podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a je potrebné v napadnutej časti uznesenie okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V preskúmvanej veci okresný súd aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 druhej vety, podľa ktorého, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Keďže k úhrade uplatňovanej pohľadávky zo strany odporcu došlo až po podaní návrhu na súde, k späťvzatiu návrhu a zastaveniu konania došlo pre správanie odporcu, preto je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.), alebo ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke (§ 150 ods. 2 O.s.p.). Aplikácia ustanovenia § 150, a to tak odseku 1, ako aj odseku 2, prichádza do úvahy zásadne len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre

priznanie náhrady trov konania, preto v súvislosti s posudzovaním podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je bez významu, že to bol odporca, kto porušil právo, ako uvádza navrhovateľ v odvolaní. Aplikácia citovaného zákonného ustanovenia (najmä pokiaľ nedôjde k úplnému nepriznaniu náhrady trov, ale len k jej zníženiu) nie je v rozpore so zásadou, že ten, kto neplní svoje povinnosti a je v dôsledku toho neúspešný v konaní, má následne povinnosť zaplatiť aj trovy konania, a ani s výchovným pôsobením občianskeho súdneho konania.

Je nepochybné a navrhovateľ to ani nespochybnil, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., teda je splnený prvý predpoklad pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania. Pokiaľ ide o druhý predpoklad - neprimeranosť trov konania voči pohľadávke - zákon túto okolnosť bližšie neupravuje, takže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa § 150 ods. 2 O.s.p. je na úvahe súdu, ktorá prirodzene nemôže byť svojvoľná a musí byť primerane odôvodnená. Pri svojej úvahe sa súd riadi jednak pomerom trov k výške uplatnenej pohľadávky, avšak podľa súdnej praxe nie je nevyhnutné, aby výška trov presahovala výšku uplatneného nároku. Súd má v súvislosti s aplikáciou § 150 ods. 2 O.s.p. skúmať aj iné okolnosti. Za významnú v tejto súvislosti je potrebné považovať tú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu, kde sa poukazuje na to, že navrhovateľ podáva (nielen na Okresnom súde Trenčín) veľké množstvo podobných návrhov, ide o vopred pripravený text, v ktorom sa mení iba označenie odporcov a výška pohľadávky, teda nejde o právne zložité a časovo náročné úkony právnej služby. Okolnosť, že navrhovateľ nežiada odmenu za iné, než nevyhnutné úkony právnej služby potrebné pre úspešné uplatnenie práva, nemá pri aplikácii citovaného ustanovenia význam, pretože v prípade, pokiaľ by uplatňoval náhradu trov za úkony, ktoré neboli účelne vynaložené, nebola by priznaná náhrada trov z iného dôvodu (nenaplnenia predpokladov pre aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p. - účelne vynaložené náklady). Aj rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 4MCdo/16/2014, ktoré cituje navrhovateľ v odvolaní, sa zaoberá práve otázkou účelnosti vynaložených trov konania, čo ale nesúvisí s možnosťou zníženia náhrady (účelne vynaložených) trov podľa ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. Na rozhodnutie v danej veci nie je možné aplikovať ani rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré cituje navrhovateľ v odvolaní, a to jednak preto, že boli vydané pred účinnosťou novely O.s.p. vykonanej zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorá vložila ustanovenie § 150 ods. 2, ale aj preto, že sa v nich ústavný súd zaoberá ujmou v dôsledku platenia trov konania. Cieľom súdnych konaní v bagateľných veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, pričom vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ustanovuje odmeny a náhrady advokátov len pre prípad, že nedôjde k dohode, teda ustanovuje v podstate maximálnu výšku odmien a náhrad pre prípad, že klient sám nevyjadrí súhlas s vyššími odmenami a náhradami advokáta. Spoločnosti, ktoré hromadne uplatňujú bagateľné pohľadávky, však majú možnosť výberu advokáta, ktorý bude uplatňovať tieto pohľadávky za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, aj finančne zaujímavé.

Krajský súd teda dospel k záveru, že okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 6,70 Eur za krátenú časť zaplateného súdneho poplatku a v sume 17,82 Eur ako trovy právneho zastúpenia, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Z uvedených dôvodov krajský súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania potvrdil.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, ten však trovy neuplatňoval, preto odporcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná (§ 142 ods. 1, § 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.). Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.